

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 26 d'octubre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. M.E.M. ha formulat davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia, demanda en reconeixement de la resolució judicial de l'acta de tutela dictat el dia 28 de desembre del 2005 pel Tribunal de Primera Instància de NADOR (MARROC) per a tal que la mateixa pugui tenir efectes al Principat d'ANDORRA.

II.- El Ministeri Fiscal considera que hi ha lloc al procediment instat.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- El present procediment consisteix en una demanda de reconeixement d'una resolució distinta d'una sentència dictada per una jurisdicció estrangera, per tant, no es tracta d'un estricte problema d'exequàtur, ja que el cas que origina aquest judici prové d'una demanda en la qual s'exercita una acció declarativa que per la seva pròpia naturalesa no ha d'ésser objecte d'una execució.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

L'article 19.2 de la LQJ estipula que: "Les resolucions judicials estrangeres distintes de les sentències podran ésser ateses ja sigui en compliment d'un tractat bilateral o multilateral, ja sigui quan es formulï promesa de reciprocitat. No obstant el fet que no es tracta d'una demanda d'execució d'una resolució estrangera en el Principat, sinó de reconeixement, si s'accepta la demanda, la resolució estrangera tindrà efectes en el Principat i doncs no es pot reconèixer sense prèvia verificació del compliment per la mateixa dels requisits exigits per l'execució d'una sentència estrangera a ANDORRA. Per tant, la part demandant ha de provar, d'una banda que la referida resolució compleix les condicions exigides per l'article 49 de la LTPJ i d'altra banda que existeix un tractat internacional o una promesa de reciprocitat per part de l'estat estranger.

II.- L'acta estrangera de la qual es demana el reconeixement a ANDORRA correspon a una acta de tutela del menor B.S. nascut el 15 d'abril de 1995, concedit davant 2 notaris amb el permís del Jutge notarial de NADOR, pels pares del dit menor, Srs. M.S. i L.E.M., al seu oncle matern Sr. M.E.M., perquè el mateix es faci càrrec de l'educació islàmica, manutenció, vestimenta, atenció sanitària i tot allò que pugui menester en la vida quotidiana del menor. Aquesta acta fou homologada pel Jutjat de primera instància de NADOR, el dia 30 de desembre del 2005.

III.- En el dret marroquí, la tutela, també coneguda en el dret islàmic com "Kafalah", està contemplada com una institució per a l'atenció dels menors que tenen la necessitat de ser atesos per una família substituïda. Quan es tracta d'una tutela voluntària com en cas d'autes, està regulada pel article 152 del Codi regulador de l'estatut personal. El procediment és substància davant de tribunals civils, amb la intervenció del jutge de tutela i 2 notaris que verifiquen el compliment dels requisits legals. Resulta de l'examen de l'acta de tutela que la mateixa fou dictada per la jurisdicció competent, després d'un procediment regular, amb aplicació de la Llei aplicable al menor, i que doncs és del tot conforme al dret vigent al Marroc i a les normes de dret privat internacional, i per tant compleix els requisits de l'article 49 de la LTPJ.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- Dit això, encara que l'acta de tutela no presenti cap tipus d'irregularitat que pugui impedir tenir efectes en el Principat, la normativa vigent a ANDORRA exigeix el règim de reciprocitat, és a dir que el país d'origen de la resolució ha d'acceptar que una resolució dictada en la mateixa matèria per una jurisdicció andorrana, tingui els mateixos efectes en ambdós països. Aquesta reciprocitat ha d'existir de fet, per via legal o jurisprudencial, però quan no existeix cap conveni bilateral, cap Llei específica o cap jurisprudència, és molt difícil provar la reciprocitat. En el present cas s'ha de posar de relleu que Andorra i Marroc han ratificat la Convenció sobre els Drets dels Infants de la ONU, la qual disposa en el seu article 20 que "Els infants que de manera temporal o definitiva siguin privats del seu entorn familiar, o que en llur propi interès no puguin ésser deixats en aquest entorn tenen dret a una protecció i a una ajuda especial de l'Estat. Els Estats parts preveuen per a aquests infants una protecció de substitució, de conformitat amb llur legislació nacional. Aquesta protecció de substitució pot tenir la forma de la col·locació en una família, de la Kafalah del dret islàmic, de l'adopció, o en cas de necessitat, de la col·locació en un establiment per a infant apropiat...". Per la seva adhesió a aquestes disposicions que corresponen perfectament al cas d'autes, es pot considerar que el Marroc, tal com ANDORRA, s'obliga a reconèixer en el seu territori respectiu, tots els actes de protecció del menors dictats regularment per una Autoritat estrangera d'un país que ha ratificat la Convenció, el que és suficient per establir la condició de reciprocitat exigida per la legislació andorrana.

V.- En conseqüència s'ha de reconèixer l'Acta de tutela del menor B.S. dictada per les Autoritats judicials del MARROC, el dia 28 de desembre del 2005, per tal que la mateixa tingui els efectes escaients al Principat d'ANDORRA.

VI.- Tractant-se d'una jurisdicció voluntària condemnar la part que demana ha de sofrir al pagament de les costes processals.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia
d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar la demanda del Sr. M.E.M.;

Reconèixer al Principat d'ANDORRA l'acta inscrita al llibre de registre n°2, foli 70, n° de sèrie 138, de 28 de desembre del 2005, rebut n° 58, llibre 80, expedient n°76/05 i inscrit al llibre Varis 34, foli 472, n° de sèrie 757 de 30 de desembre del 2005, per la qual el Jutjat de Primera Instància de NADOR (MARROC), va autoritzar i homologar la tutela del menor B.S., nascut el dia 15 d'abril de 1995, al seu oncle matern el Sr. M.E.M., tutela manifestada davant dels Notaris Srs. B.T. i A.M.A., per tal que la mateixa tingui efecte a ANDORRA;

Condemnar el Sr. M.E.M. al pagament de les costes processals.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-